

### Forhandling

#### Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Beslutningsforslaget består af tre hovedpunkter. For det første foreslås der ændrede regler om beregning af salær til kuratorer for bobehandling. Salæret foreslås beregnet alene under hensyn til arbejdets omfang, således at boets størrelse, behandlingsformen og spørgsmålet om, hvorvidt en virksomhed rekonstrueres eller ophører, i sig selv skal være uden betydning for størrelsen. I forbindelse hermed foreslår socialdemokratiet, at det offentlige skal betale salæret i visse tilfælde. Dernæst foreslås det, at skifteretten skal have mulighed for at beskikke en forretningskyndig medhjælp for kurator, og for det tredje, at vurderingen af aktiver i boet altid skal ske ved en sagkyndig vurderingsmand, der ikke må medvirke ved aktivernes salg, ligesom aktiverne ikke må erhverves af kurator eller ham nærstående personer.

Spørgsmålet om salærerne har i de senere år været behandlet flere gange her i folketinget. Jeg har tidligere redegjort for, at det er skifteretten, der fastsætter salæret til advokater og andre sagkyndige under hensyn til arbejdets omfang og boets beskaffenhed. Jeg har også oplyst, at jeg har haft drøftelser med Advokatrådet, hvor jeg har opfordret rådet til at tage spørgsmålet om disse salærtakster op. Advokatrådet har den 12. oktober 1984 afgivet en fyldig redegørelse vedrørende advokaternes vejledende salærtakster for behandling af konkursboer, og jeg har siden fremsendt denne redegørelse til retsudvalget. I redegørelsen afviser rådet den påstand, at advokater skulle have salærmæssig interesse i at fremkalde konkurs eller i at opretholde et konkursbos insolvens.

Samtidig med afgivelsen af redegørelsen har Advokatrådet indgivet forslag om ændring af advokaternes vejledende salærtakster vedrørende behandling af konkursboer til monopoltilsynet. Efter Advokatrådets forslag skulle der ske et større fald i kuratorsalærene i de store konkursboer. Umiddelbart finder jeg det rimeligt, at fastsættelsen af bosalær skal ske efter en vurdering af arbejdets omfang. Det er jo også det princip, der har fundet udtryk i den gældende regel i konkurslovens § 239. I betragtning af at Advokatrådet har fremsendt forslag til ændrede salærtakster til monopoltilsynet, synes jeg,

man bør afvente behandlingen af forslaget, før man gennemfører nye regler på dette område.

Jeg vil også gerne sige, at jeg må være noget skeptisk med henyn til beslutningsforslagets tanker om at lade det offentlige delvis betale bosalæret i visse boer. Det må være boet og dermed kreditorerne og skyldnerne, der skal betale udgifterne ved en konkursbehandling. En ordning som den foreslåede vil jo indirekte virke som et statstilskud til kreditorer, ligesom det ville kunne føre til et større antal konkurser fremfor frivillige kreditorordninger. Derfor kan jeg ikke tilslutte mig det forslag.

Jeg synes, at forslaget om adgang til at beskikke forretningskyndig medhjælp for kurator og forslaget om nye regler om vurdering og afhændelse af boaktiver kan være værd at overveje. I den forbindelse skal jeg yderligere nævne, at justitsministeriet er ved at iværksætte en høring af myndigheder og organisationer om behovet for ændringer på konkurslovgivningens område bl.a. på baggrund af den indstilling fra Advokatrådets lovudvalg om konkurs og betalingsstandsning, der også er fremsendt til folketingets retsudvalg. Jeg vil være indstillet på at lade forslagene i det foreliggende beslutningsforslag være omfattet af denne høring.

#### Flemming Hansen (KF):

Efter min opfattelse har justitsministeren i sit indlæg meget grundigt behandlet de forhold, der gør sig gældende vedrørende dette beslutningsforslag, og jeg er enig med ministeren i, at der er tre hovedelementer i beslutningsforslaget.

For det første er der spørgsmålet om arbejdets omfang i forbindelse med behandling af konkursboer, og her er det vigtigt at understrege, at der allerede nu fra Advokatrådet ligger et forslag, hvorefter der, som ministeren har nævnt, sker mindre forhøjelser af kuratorsalæret i små konkursboer, hvorimod der sker et større fald i salærene for de større konkursboer. Dette er til dels en imødegående af indholdet i det socialdemokratiske beslutningsforslag, men man må vel med rimelighed sige, at en stor konkurssag på mange måder kan være mere belastende og arbejdskrævende end en lille konkurssag, selv om man ved første øjekast kan få den opfat-